

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy: 59006

Hely: [redacted]

Idő: 1950

Személy:

Helyszám:

Szerző:

Cím: Tavasz az Állatkertben

Forrás: Világosság

(Hely) lp (Idő) 1950. 3. 10 (Köt. v. füz.) (Oldal)

Budapest nyomda NV., Közp. városháza -- 1896/50

Tavasz az Állatkertben

A háború alatt súlyos károkat szenvedett az Állatkert. A német megszálló csapatok több ízben vadászatot rendeztek itt és kipusztították a gyönyörű állatállományt. A felszabadulásakor a négyezer állatból mindössze tíz maradt. Több épületet bombakár is ért. Ugyiszólván a semmiből kellett „benépesíteni” Állatkertünket. Lassankint majmok, papagájok, oroszlánok és medvék kerültek a ketrecekbe. Most a főváros 100.000 forintot irányzott elő újabb állatok vásárlására.

Villámlátogatást tettünk a koratavaszi fényekben és illatokban jüzdő Állatkertben. S az alábbi gyorsfényképeket készítettük:

Mala, mely a legszebb elefántkorban van — 43 éves — vidáman készül a tavaszra. Amikor meglátogatjuk, éppen főpróbát tart: nyújtogatja ormányát, így jog kenyeret s pénzt koldulni látogatóitól. Ápolója közben mankürözi: óriási kefével sikálja fejére félkör alakú hatalmas körmeit.

De nemcsak Mala szeret koldulni.

Az ápolók arra panaszkodnak, hogy a látogatók kiölik az önérzetet az állatokból. Például a vízilovak is szakadatlanul koldulnak. Jónás az előkoldus, ő jár elől rossz példával.

De másik két társa is állandóan tátogatja a száját a látogatók felé, mintha örökké éheznenek és soha nem kapnának enni.

Az újonnan beszerzett medvepár is hamarosan csatlakozott a kéregetőkhöz. Összetett mancsokkal rimázkodnak állandóan a látogatóknak. Valószínűleg szégyellem magam — süti le szemét az ápoló. De a medvebocokban szemernyi szegyenérzet sincs. Elfogadják az ápolótól az ennivalót, azután — mint ha miúsem ettek volna — nyugodtan koldulnak tovább.

Az oroszlánketrechen komoran te-

kintenek ki a világlódzó tavaszi fényekbe a sivatag királyai. Még csak nem is sejtik, hogy az Állatkert költészetében mind együkük részére egy „feleség” is szerepel. Lehet, ha megtudják, vidámban jogják fogadni ok is a tavaszt.

Daisy, a majom változatlanul telhetetlen. Ápolója köpenyének zsebéből mindent kiszed. S ha nem tetszik, könyörtelenül a földre hajítja. Így a földre kerül kulcs, zsebkendő, cigareta, gomb, spárga, pénzárca. Mikor aztán végre megtalálja a számára félretett pogácsát, gyorsan majszolni kezdi. Utána nyomban újból kigombolja az ápoló köpenyét és a kabát zsebében tovább kutat. Ilyen a természet, nem lehet rajta segíteni...

A Lóri papagáj ápolója szomorúan panaszolja, hogy rosszmodorú látogatók — mióta megtudták, hogy beszélő papagája van az állatkertnek — nap-hosszat Lóri ketrece előtt tanyáznak és amikor egyedül maradnak vele, illetlen dolgokra tanítják. Így aztán arra a kérdésre, hogy mit kap enni, Lóri a válasznak meg nem felelő választ ad. Így várja frissen, vidáman, játékosan az Állatkert a tavaszt.

Világosság 1950. IV. 12

Színes madártényképek az állatkerti röpdeben

Érdekes újítást vezetnek be az Állatkert madárházában. Eddig a röpde rácsára elhelyezett táblákra több madár neve volt kiírva. Erről a felsorolásról legfeljebb csak kitalálni lehetett egyes állatok neveit. A jövőben színes állatfényképek tanítják meg a madárfajták neveire a látogatókat.

V. P.